

Maria Dąbrowska

Sądkowo, pow. Braniewo

Informator Archeologiczny : badania 8, 195-196

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przędliki, ostrze żelazne z zadziorem /zapewne od ościenia/ oraz wiele fragmentów naczyń o grubej domieszce i obmazywanej powierzchni.

W środkowej partii badanego terenu odsłonięto ciąg kamieni usytuowanych po linii wschód-zachód. Nie wyjaśniono, czy jest to układ naturalny, czy też konstrukcja związana z osadą lub grodziskiem. W trakcie prac odsłonięto jeden obiekt - jamę w kształcie niecki o wymiarach 170 x 230 cm i miąższości 10-12 cm z paleniskiem z kamieni oblepianych gliną. Uzyskano fragmenty naczyń i węgli drzewnych oraz bryłki polepy.

Badania będą kontynuowane.

RUSZCZYN, pow. Piotrków Tryb.
Stanowisko 3

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P. PKZ
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Józef Bednarczyk. Finansował C.O.B.P.G.O. "Poltegor" we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko kurhanowe, okres wczesnośredniowieczny /?/.

Stanowisko usytuowane jest w niewielkiej dolince na zapleczu kra-
wędzi drugiego poziomu terasowego doliny Widawki, na północ od drogi
Piaski-Ruszczyń. Cmentarzisko składa się z 5 kurhanów. Badaniami objęto
3 z nich /kurhany 1, 2, 3/.

Kształt, rozmiary i konstrukcja obiektów były do siebie zbliżone.
Wszystkie zbudowane zostały na planie koła o średnicy od 6,4 do 9 m. Wy-
sokość nasypów, których zasadniczą treść stanowiła silnie rozłożona warst-
wa ciałopalenia wahała się w granicach 0-4 - 0,6 m. W żadnym z obiektów
badanych nie stwierdzono wyposażenia. Na podstawie analogii cmentarzysko
datować można z dużym prawdopodobieństwem na okres wczesnego średnio-
wecza.

Badania nie będą kontynuowane.

SĄDKOWO, pow. Braniewo

Konserwator Zabytków Archeo-
logicznych w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Maria Dąbrowska. Finansował WKZ w Olsztynie. Pierwszy sezon badań. Cmen-
tarzysko wczesnośredniowieczne /?/.

Sądkowo identyfikowane było przez badaczy niemieckich i tak też cy-

towane w literaturze polskiej, jako grodzisko wczesnośredniowieczne. Podjęcie prac archeologicznych miało na celu sprawdzenie tej hipotezy. Jest to silnie zalesione wzgórze, w znacznym stopniu zniszczone przez bunkry i rowy strzeleckie z czasów II wojny światowej. Założono dwa wykopy sondażowe - jeden na prawdopodobnym majdanie, drugi na domniemanym wale, we wschodniej części wzgórza.

Obydwa wykopy okazały się być kulturowo jałowe. Znalezienie jednego niecharakterystycznego dla okresu średniowiecza fragmentu ceramiki nie może świadczyć o istnieniu grodu. Można go raczej wiązać ze stwierdzonym w okolicy osadnictwem z okresu rzymskiego. W obydwu wykopach uwarstwienie miało charakter naturalnego układu morenowego /głina zwalowa warstwowana z piaskiem, a w niej granitowe otoczaki w beładnym układzie.

Negatywny wynik badań sondażowych poddaje w wątpliwość hipotezę badaczy niemieckich o istnieniu grodu w Sądkowie. Zwłaszcza, iż w najbliższej okolicy znajduje się wiele wzniesień, które można identyfikować jako grodziska.

SIEDLCE

patrz
średniowiecze

SKRZYDŁÓW, pow. Radomsko
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Teresa Łaszczewska oraz mgr Leszek Wojda i mgr Jerzy Stępkowski. Finansował WKZ w Łodzi. Osada wielokulturowa z okresów: IV-V okresu epoki brązu, lateńskiego, późnorzymskiego, wczesnego średniowiecza.

Wyeksplorowano powierzchnię 1,5 ara. W warstwie kulturowej występowały zabytki z różnych okresów czasu.

Na wykopie V wyróżniono cztery obiekty wczesnośredniowieczne - jamy, zawierające ceramikę z XI /względnie XI-XII wieku/ oraz dwa zwarte skupiska skorup z wczesnego okresu lateńskiego /względnie z przełomu okresów halsztackiego i lateńskiego/. Z wyróżnionych obiektów zasługują na uwagę dwie jamy /nr 1 i nr 3/ większe od pozostałych. Skupiska skorup nr 1 i nr 2 tworzyły zwarte rumowiska potłuczonych ceramiki.

Na terenie całego wykopu V występowała warstwa kulturowa zawiera-